

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 667/06
12.09.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јасминке Станојевић, Весне Поповић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ", кога заступа пуномоћник БА, дипломирани правник, радник туженог, ради поништаја одлуке о престанку радног односа, решавајући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж1. бр. 515/2005 од 20.10.2005. године, у седници већа одржаној 12.09.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж1. бр. 515/2005 од 20.10.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Ужицу П1. бр. 30/2005 од 09.05.2005. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се као незаконите поништи одлуке в.д. директора туженог од 05.02.2001. године и Управног одбора туженог од 28.02.2001. године и тужени обавезе да тужиоца врати на рад и распореди на радно место референта продаје са одређеним коефицијентом. У погледу трошкова спора одлучено је да свака страна сноси своје трошкове.

Пресудом Окружног суда у Ужицу Гж1. бр. 515/2005 од 20.10.2005. године жалба тужиоца је одбијена и наведена првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку нема битне повреде на коју овај суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка због којих се овај ванредни правни лек може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању у првостепеном поступку, тужиоцу, распоређеном на радно место референта продаје, оспореним одлукама туженог изречен је престанак радног односа због учињених повреда радне обавезе предвиђене Појединачним колективним уговором, а које се састоје у нецелисходном и неодговорном коришћењу средстава рада, као и о неовлашћеној послузи средствима повереним за извршење послова. Ове повреде тужилац је учинио тако што је у времену од 24.10.2000. године до 22.12.2000. године у својој службеној просторији користио службени телефон у приватне сврхе на недозвољен начин, позивајући разне телефонске бројеве ван службених потреба, чији је утрошак 88.906 импулса или у новчаном износу од 27.376,00 динара.

Оцењујући законитост оспорених одлука и истинитост наведених чињеница, првостепени суд је утврдио да је тужилац учинио наведене повреде радне обавезе, да је изречена мера законита, те је тужбени захтев тужиоца одбијен у целости као неоснован.

Наводима ревизије о погрешној примени материјалног права, у суштини се оспорава утврђено чињенично стање из којих разлога се с обзиром на одредбу члана 398. став 2. ЗПП-а, ревизија не може изјавити. Супротно наводима ревизије, у поступку пред првостепеним судом је утврђено да је тужилац у наведеном периоду, често и после завршетка радног времена, а у одсуству осталих запослених из његове канцеларије, користио службени телефон за своје приватне потребе, при чему је утрошио наведени број импулса. Такво понашање тужиоца, правилно је оцењено као нецелисходно и неодговорно коришћење средстава рада, као и неовлашћено коришћење средстава повереним за извршење послова, што представља повреду радне обавезе због које се уз чињеницу да је тиме причињена материјална штета туженом, изриче престанак радног односа.

На основу члана 405. ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице,
Мирјана Војводић
ст